
EVEREST

1570

tamadres.com

ADALET AĞAOĞLU

1929'da, Ankara'nın Nallihan ilçesinde doğdu. Ortaöğrenimini Ankara Kız Lisesi'nde tamamladı. Ankara Üniversitesi DTC Fakültesi'nin Fransız Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi (1950). Açılan bir sınavla Ankara Radyosu'na girdi. Kuruluşundan sonra TRT'de çeşitli görevlerde bulundu (1951-1970). TRT Radyo Dairesi Başkanlığı'ndan, kurumun özerkliğine el konulması sonucu istifa etti. Öğrencilik yıllarında başladığı yazarlığı 1970'ten sonra başka hiçbir işle paylaşmadan sürdürdü. Radyo ve sahne oyunlarını romanları, öykü, anı, deneme kitapları ve günlükleri izledi. Bu çalışmalarında toplumumuzdaki değişim ve dönüşümlere duyarlı yaklaşımlarıyla dikkat çekti. Değişimler konusunda edebiyatın yapısal durumu bakımından da arayışçı davranarak, kendine özgü anlatım biçimleri geliştirdi. Evlilik öncesi soyadı Sümer'dir.

Oyun: *Bir Piyas Yazalım* (1953, oynanmış, basılmamış); *Yaşamak* (1955-1956, radyo oyunu, yayınlanmamış, basılmamış); *Evcilik Oyunu* (1964); *Tombala* (1967); *Çatıdaki Çatlak ve Sınırlarda* (1969, iki oyun); *Üç Oyun: Bir Kabramanın Ölümü, Çıkış, Kozalar* (1973); *Kendini Yazan Şarkı* (1976); *Çok Uzak Fazla Yakın* (1991); *Duvar Öyküsü* (1992); "*Fikrimin İnce Gülü*" –Oyun (1996); *Radyo Oyunları: Çağımızın Tellah* (2011).

Roman: *Dar Zamanlar Üçlemesi: Ölmeye Yatmak* (1973); "*Fikrimin İnce Gülü*" (1976); *Bir Düşün Gecesi* (1979); *Yazsonu* (1980); *Üç Beş Kişi* (1984); *Hayr...* (1987); *Rub Üşümesi* (1991, Oda romanı); *ROMANTİK Bir Viyana Yazı* (1993); *Dert Dinleme Uzmanı* (2014).

Öykü: *Yüksek Gerilim* (1974); *Sessizliğin İlk Sesi* (1978); *Hadi Gidelim* (1982); *Hayatı Savunma Biçimleri* (1997).

Anı-Anlatı: *Göç Temizliği* (1985, Anı-roman); *Gecce Hayatım* (Rüya-kâbus anlatıları, 1991), *Damla Damla Günler I-II, III* (2007); *Duvarların Dışında* (dokümanter, 2013); *Halim'e İtfalar* (Haziran, 2016).

Deneme: *Geçerken* (1986); *Karşılaşmalar* (1993); *Başka Karşılaşmalar* (1996); *ÖYLE Karşılaşmada BÖYLE Karşılaşmalar* (2002); *Yeni Karşılaşmalar* (2011).

Seçmeler: *Adalet AĞaoğlu, "Okurunun Yazarı"*, Hazırlayan: Sefa Kaplan (1993, 2006).

Nehir Söyleşi: *Adalet AĞaoğlu kitabı, Sen Türkiye'nin En Güzel Kazasısın*, Feridun Andaç (2001).

Mektup: *Mektuplaşmalar -Adalet AĞaoğlu ile Memet Baydur arasında mektuplaşmalar-* (2005).

Yayına Hazırlama: *Güner Sümer Toplu Eserleri I-II Cilt* (1983). Ayrıca basılı olan ve olmayan çevirileri vardır.

Ödüller: *Üç Oyun*, 1974 Türk Dil Kurumu Tiyatro Ödülü; *Yüksek Gerilim*, 1975 Sait Faik Hikâye Armağanı; *Bir Düşün Gecesi*, 1979 Sedat Simavi Vakfı Edebiyat Ödülü, 1980 Orhan Kemal Roman Armağanı, 1980 Madaralı Roman Ödülü; *Çok Uzak-Fazla Yakın*, 1992 Türkiye İş Bankası Edebiyat Büyük Ödülü (Tiyatro); *ROMANTİK Bir Viyana Yazı*, 1997 Aydın Doğan Vakfı Roman Ödülü. 1995, Cumhurbaşkanlığı Kültür ve Sanat (Edebiyat) Büyük Ödülü. YKY, Afife Jale Tiyatro Ödülü, 2014.

Unvanlar: TÜYAP Onur Yazarı (1994), Eskişehir, Anadolu Üniversitesi Fahri Doktora Unvanı (1998), ABD OSU (Ohio State University, Humane Letters) Edebiyat Fahri Doktora Unvanı (1998).

Sempozyum: "*Adalet AĞaoğlu 85 Yaşında Sempozyumu*" (Everest Yayınları-Bilgi Üniversitesi, 2014).

ADALET AĞAOĞLU

HADI GİDELİM

tamadres.com

§

Yayın No 1570
Türkçe Edebiyat 599

Hadi Gidelim
Adalet Ağaoğlu

Editör: Didem Ünal
Kapak tasarımı: Faruk Baydar
Sayfa tasarımı: Zülal Bakacak

© 1982, Adalet Ağaoğlu
© 2016, bu kitabın tüm yayın hakları
Everest Yayınları'na aittir.
Bu yapıtın yayın hakkı Adalet Ağaoğlu'nun temsilcisi
Telif Hakları ONK Ajans Ltd. Şti'den devralınmıştır.

1. Basım: Eylül 2016

ISBN: 978 - 605 - 185 - 047 - 4
Sertifika No: 10905

Baskı ve Cilt: Melisa Matbaacılık
Matbaa Sertifika No: 12088
Çiftehavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8
Bayrampaşa/İstanbul
Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

EVEREST YAYINLARI

Ticarethane Sokak No: 15 Cağaloğlu/İSTANBUL
Tel: (0212) 513 34 20-21 Faks: (0212) 512 33 76
e-posta: info@everestyayinlari.com
www.everestyayinlari.com
www.twitter.com/everestkitap
www.facebook.com/everestyayinlari
www.instagram.com/everestyayinlari

Everest, Alfa Yayınları'nın tescilli markasıdır.

İÇİNDEKİLER

Dar Odanın Karanlığı	9
Karanfilsiz	37
Çok Özel Küçük Şeyler.....	43
Ooof! Ohhh!.....	61
Savun Sevdam Sen Savun	67
Kimi Zaman da Yapayalnız	
Gitmek Uzun ve Çok Dönemeçli Yolları	75
Şiir ve Sinek	101
Hadi Gidelim	111

HADI GİDELİM

tamadres.com

DAR ODANIN KARANLIĞI

Hepsi, elektrikler pat deyip söndükten sonra. Televizyon ekranı, havası kaçmış balon benzeri, içine çekile çekile kararınca, Sultan'ın gözleri önüne en son resim çakılıp kalıyor. Gitmiyor, silinmiyor. Karanlık odanın içinde, her şeyi çoğalta çoğalta açık seçik kılan, gözalcı aklıktaki o örtü işte. Topundan yeni kesilmiş, katyerleri ütü görmemiş kaputbeziyle örtülü bir masada duruyordu silahlar, füyeler, teksir, yazı makineleri, kitaplar... Masanın gerisinde bir sıra, saçlı sakallı delikanlı. Demek hemen, toplanır toplanmaz çekilmişler; kafaları tıraş edilmemiş! Aralarında on altı yaşlarında bir de kız vardı. Delikanlılardan biri, başını önüne eğmiş, -tıpkı bana özür dilemeye gelen, demişti Sultan-, kimi ellerini karnına kavuşturmuş, biri de burnunu kaşıyordu. Sinek konmuş olabilir mi? Kimbilir? Önceki gün, kısa saçlı spikerin altına konmuştu da. Sultan, ha kovaladı o sineği, ha kovalayacak derken, söylenenleri anlayamamıştı. Babası da, "Bravo kadına" dediydi hattâ. "Vazifenin asıl yanı, sinek konsa da, kovalamadan okuyabilmekte. Bravo, bravo kadına valla!"

O gece babası biraz daha iyice miydi? Az önce, elektrikler sönmeden, hiç sesi soluğu çıkmıyordu. Ak örtüyle kaplı masanın üstündekiler için de, masanın gerisine dizilmiş delikanlılar için de hiçbir yorumu olmadı. Demedi ki, bak bunlar seni yanlışlıkla dövenlere benziyorlar, hele şu kız!..

Kibrit nerede? Şurada bir yere koymuştum. Bugün bir suskunluğu, halsizliği var ya, ne? On altı yaşlarındaki kız pek kavruktu: Benden daha kavruk bu.

Sultan, içinden böyle geçirdiğini düşündü yeniden. Elektrikler pat deyip sönünce de: Çok kavruk.

Yine de ille o örtü. Topundan yeni kesilmiş, katyerleri ütü görmemiş. Herhalde etek uçları da bastırılmamıştır. Overlok. İplikler sarkmaktadır, uzun.

Odanın ortasına düşüveren karanlıkta bütün beyazlığıyla haykırıp duran hep o: Hepsini teslim aldık! Tüfekleri, tabancaları, füyeleri, teksir, yazı makinelerini, kitapları, oğlanları, şu kızı da. Ak örtüler. Örtülerin üstünde dikiş makineleri, vizolinler, klapanlar, elektrikli makaslar, açılacak ilikler, bastırılacak etekler... Overlok... Bir overlokçu daha gelse iyi olur, Salih Bey! Yetişemiyoruz. Etekuçları, iç dikişleri, yen baskıları... Sonra ilikler, nakışlar, iğnelerin her batıp çıkışıyla da Ayten.

Değil. Ayten nerden çıktı şimdi? Nerde bu kibrit canım? Elyordamıyla, yoklaya yoklaya masanın üstünü, pencere içini... Lâmba burda işte. Örtünün üstünde silahlar falan yok. Füyeler yok. Kaputbezinden bir örtü. Baştan sona Ayten. Bir beyazlığa dizilmiş kaç yüzü Ayten'in. Batıp çıkan iğne uçlarında... Ayten'i unutmadın mı?

Artık düşünmediğini sanırdı. Emine üsteleyip dursa da, beyninden, yüreğinden çıkarıp attığını onu. Televizyondan karanlık oda içine artakalan beyaz, kaputbezi örtüden mi, masanın gerisinde aldırıışsızmış gibi duran on altı yaşlarındaki kavruk kızdan mı,

elektrikler sönüp ekran, içine çekile çekile bir aydınlıktan karanlığa ağarken mi: Ayten. Hangi Ayten? Yollar vıcık vıcık, duraklar adam almaz, minibüsler itiş kakış, eriyen karlar pat pat tepelerine düşer, biri omuz vurur, öne geçer. Sultan sarsılır, tam yere kapaklanacaktır; altı kalın, parlak iğde kabuğu renginde yapay deriden çizmeleriyle, eski atölyenin şefi Salih beyin kolunda, yüzlerine bakmadan, ama gördüğü apaçık, görülmeyi istemesi çok daha açık, gülüp geçerken mi? Ayten, ama hangi Ayten? Ne zamanın Ayten'i bu? Sultan abla, Sultan abla, seni öyle beğeniyorum, öyle takdir ediyorum ki, bilemezsin abla. Bak hele Sultan abla, sana ne aldım. Babamın fanilasını kalmadı, sık değiştiriyorum, kirlileri yıkamaya elim değmeden, yıkadıklarım bitiyor, yetişmiyor, demedin miydi? Al işte fanila. Senin elin değil nasıl çıkacaksın ki? Senin iş, yedide paydos. Dükkânlar kapanmış olur. Bazan sekizi bile buluyorsun ya... Ben çoğu zaman beş dedi mi fırlıyorum. Kızılay, Kavaklı... Nah böyle. Bir şalvar modası çıktı, bütün kızların bacağına o. Ne olmuş, alıverdim işte. Bir fanila. Ölümü öp Sultan abla, ne zahmetiymiş?

İşte, biri bu Ayten. Dikkatli, sıcacık. Hem sıcaklık peşinde, hem onu en çok dağıtan. Nerde neye takılıp kaldım, nerde neye bunaldım; ben kendim bile tam bulamadan, bulup çıkaran bir Ayten. Hiçbir şey yapmasa, bahçelerden yolup demetlediği kısa saplı kokulu güllerle atölyeye çıkıp gelen Ayten. Hafta sonları beni zorla ağaç altlarına, su başlarına, hattâ bir seferinde sinemaya bile çekip götüren Ayten: Beybaba mı, iyi ya Sultan abla, aklın geride kalacaksa, hadi ne olur, ben bekleyeyim, sen şöyle bir çık dolaş. Azıcık nefes al, hadi. Aaa, durma ama, küserim bak, koş hem, gecekondularında oyalanıp durma. Şöyle Kızılay'a doğru iniver. Vitrinlere bak, o bile yeter be Sultan abla. Bir simit alırsın, yukarı doğru gider, Kuğulupark'a kurulursun. Bir de çay söylersin. Gelene geçene baksan yeter. Ne kızlar, ne oğlan-